

Der kræves til Etablering af Arbejdsfordeling en Godkendelse i hvert enkelt Tilfælde af den mellem Parterne paa frivillig Basis truffne Arbejdsfordelingsaftale. Nævnet træffer Afgørelse af alle principielle Spørgsmaal og godkender Hovedaftaler for Arbejdsfordelingen, medens det under Hensyn til Arbejdsfordelingens betydelige Omfang af praktiske Grunde har været nødvendigt at henlægge Godkendelsen af Enkeltaftaler til Organisationerne inden for de af Nævnet fastlagte Rammer.

For saa vidt angaar det af Udvalget rejste Spørgsmaal angaaende Misbrug, skal man henvise til Side 40—44 samt Side 50—60, jfr. herunder Bilag 21 med Underbilag i det tidligere nævnte Memorandum vedrørende Arbejdsløshedsunderstøttelsen og Arbejdsfordelingsgodtgørelsen. Foruden at der fra Hovedorganisationernes og de tilsluttede Organisationers Side føres saa nøje Kontrol som muligt med Arbejdsfordelingsordningerne, maa Nævnet for sit eget Vedkommende udtale, at man altid i videst muligt Omfang har paaset, at Arbejdsfordeling kun etableres og opretholdes, naar der herved faktisk sker en Fastholdelse eller Forøgelse af de ved de omhandlede Virksomheder beskæftede Arbejdere og Arbejdsfordeling er forenelig med Tilfredsstillelse af Behovet for Arbejdskraft af den omhandlede Art.

Det maa dog herved iagttages, at der kan være betydelig Forskel paa Ledigheden i de forskellige Dele af Landet, uden at det er praktisk muligt at foretage Udjævning heraf, og at man derfor ved Afgørelsen af, om den for Etablering eller Opretholdelse af Arbejdsfordeling tilstrækkelige Ledighed er til Stede, ogsaa maa tage lokale Hensyn. Over for det enkelte Tilfælde kan det derfor ikke være tilstrækkeligt at se paa den samlede Ledighed.

Man skal endvidere bemærke, at det var naturligt under Besættelsen, da det gjaldt om at holde Arbejdsløsheden nede for at undgaa Tilgang til de tyske Arbejdspladser, og da det var nødvendigt at yde Erstatning for de af de særlige Forhold følgende Vanskeligheder, at Arbejdsfordelingsloven blev praktiseret rundhaandet. Denne Praksis blev fastlagt i nøje Overensstemmelse med samtlige de i Arbejdsfordelingsnævnet repræsenterede Parter. Nu derimod, da Raamaterialer er ved at komme til Landet og de særlige Vanskeligheder, som gjorde sig gældende under Besættelsen, ikke mere foreligger, har Nævnet forstærket sine Bestræbelser for at sikre, at Udbetaling af Arbejdsfordelingsgodtgørelsen kun finder Sted i Tilfælde, hvor der foreligger Ordninger, hvorved Antallet af beskæftigede Personer faktisk fastholdes eller forøges, og kun i det Omfang, hvor det er strengt nødvendigt for at naa dette Maal.

Nævnet har i de forløbne Aar ophævet forskellige Arbejdsfordelingsordninger, naar man naaede til Kundskab om, at dette var nødvendigt af Hensyn til Beskæftigelsen. Man kan saaledes nævne, at man i visse Perioder har ophævet Arbejdsfordelingen for Stenindustrien paa Bornholm, Skotøjsindustrien og Modistfaget i København samt for kvindeligt Personale, beskæftiget paa Vaskerier.

Endvidere har man som Vilkaar for Godkendelse af Arbejdsfordelingsordninger for Rengøringskoner paa Virksomheder, der havde lukket visse Dage om Ugen, i Tilfælde, hvor den offentlige Arbejdsanvisning ikke var i Stand til at garantere supplerende Arbejde i hver Uge, saaledes at Arbejdsfordeling for de paagældende helt kunde undgaaes, krævet, at de paagældende Kvinder anmeldte sig til den offentlige Arbejdsanvisning, saaledes at der i det Omfang, det var muligt, kunde anvise dem andet Arbejde. Tilsvarende Fremgangsmaade er i det hele efterhaanden anvendt, hvor det drejer sig om Arbejdsfordelingsordninger for ufaglærte Kvinder, og hvor det har drejet sig om unge Piger, der er beskæftiget ved ukvalificeret Arbejde, har man, hvor Arbejdsanvisningskontorerne har ment at kunne skaffe de paagældende andet Arbejde, nægtet Godkendelse af Arbejdsfordeling.

Man har derhos i den seneste Tid vedtaget Ophævelse af Arbejdsfordelingsordningerne i en Række Tilfælde. Man kan saaledes nævne følgende faglige Omraader:

Skredderfagets Arbejdsløshedskasse fra den 1. Januar 1946 at regne, Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse, for saa vidt angaar Budcentraler, fra den 15. December 1945 at regne, Snedkerfagets Arbejdsløshedskasse fra den 1. Januar 1946 at regne, Malersvendenes Arbejdsløshedskasse fra den 1. Februar 1946 at